

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΕΤΟΣ Α΄.

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΦΥΛ. Β΄.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ Η ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.

—ο—

[Συνέχεια και τέλος.]

Τὴν τῆς τυπογραφίας ἀνακάλυψιν ὑπεδέχθησαν εὐνοϊκῶς οἱ πλείστοι τῶν ἡγεμόνων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Λουδοβίκος ὁ ΙΑ΄. ἐδωρήσατο δικαίωματα πολιτογραφῆσεως τοῖς Γερμανοῖς τυπογράφοις. Κάρολος ὁ Η΄. ἐχορήγησεν εἰς μίαν τυπογραφίαν τὰ προνόμια καὶ τὰς προτιμήσεις τοῦ Πανεπιστημίου. Λουδοβίκος ὁ ΙΒ΄. ἐκάλεσε τὴν ἐρεῦρεσιν ταύτην «θειοτέραν ἢ ἀνθρωπίνην.» Φραγκλῆτος ὁ Α΄. ἀπήλλαξε τοὺς τυπογράφους τῆς στρατιωτικῆς ὑποχρεώσεως. Δὲν διήρκεσεν ὅμως ἐπὶ πολὺ ἡ ἐποχὴ αὕτη τῆς ἐμψυχώσεως τῆς τυπογραφίας.

Τῷ 1521 ἤρξατο ἡ λογοκρισία τῶν τυπομένων βιβλίων. Ἐφεξῆς οὐδὲν σύγγραμμα ἠδύνατο νὰ τυπωθῆ πρὶν ἢ ἐξελεγχθῆ ὑπὸ τῶν βασι. ἐπιτρόπων. Ἡ εἰς τὸν βιβλιοπώλην χορηγουμένη ἄδεια τῆς

τυπώσεως ἐθεωρεῖτο «προνόμιον.» Ἐν τέλει δὲ παντὸς βιβλίου ἔδει νὰ καταχωρίζηται ἡ ἄδεια αὕτη.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος συῆστησαν τὴν «συνδικίαν,» ἥτις συνίστατο ἐκ τῶν καλουμένων «φυλάκων τοῦ πανεπιστημίου,» οἵτινες περιήρχοντο τὰ τυπογραφεῖα, ἵνα βεβαιῶνται ἐὰν τὰ βιβλία ἐτυποῦντο ὀρθῶς, μὲ καλοὺς χαρακτήρας, ἐπὶ χάρτου καταλλήλου, κτλ. κτλ.

Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1879, ἐπειδὴ πάντα τὰ προνόμια τὰ χορηγηθέντα εἰς τὰς διαφόρους συντεχνίας καὶ τάξεις τοῦ Κράτους κατηργήθησαν, ἕκαστος ἠδύνατο νὰ τυπώνη, ὡς ἠδύνατο νὰ λαλῆ καὶ νὰ γράφῃ. Ἡ λογοκρισία ἐκαυεφάνη ὅμως ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορίας.

Περίφημοι τυπογραφεῖα ὑπῆρξαν αἱ ἐξῆς.

Ἡ Αὐτοκρατορικὴ τῶν Παρισίων, θεμελιωθείσα ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΓ΄ ἡ μᾶλλον ὑπὸ τοῦ Κορδινάλιου καὶ Ὑπουργοῦ Ρισελιέως, εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τοῦ Λούβρου κατὰ πρῶτον στηθεῖσα, κατὰ δὲ τὸ 1809 μετεκκομισθεῖσα εἰς τὸ ἀρχαῖον

παλάτιον τοῦ Ροάν παρά τῆ παλαιᾷ ὁδῷ τοῦ Τέμπλου. Αὕτη εἶναι ἡ πλουσιωτέρα τυπογραφία τῶν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐχει πλήρη τυλλογὴν Ἑλληνικῶν, Ἰβραϊκῶν, Ἀραβικῶν, Σινικῶν κτλ. χαρακτήρων· εἶναι δὲ οὕτως ὠργανισμένη, ὥστε δύναται ν' ἀπασχολῆ χιλιάδας ἐργατῶν, ἐργαζομένων ἐν ἀνέσει καὶ εὐρυχωρίᾳ. Συνήθως ὁμως δὲν ἀπασχολεῖ ἢ 40 χύτας, 200 στοιχειοθέτας, 250 πιεσάς, 20 βιβλιοδέτας καὶ 130 χαρακωτῆρας, βιβλιοσραπτῆρας κτλ. Ἡ κυβέρνητις δημοσιεύει δι' αὐτῆς τὰ δημόσια ἔγγραφα καὶ βιβλία.

Μετ' αὐτὴν ἔρχεται ἡ τῆς Βιέννης αὐτοκρατορικὴ τυπογραφία. Ἡ φωτογραφία καὶ ἡ γαλβανοπλαστικὴ ἔλαβον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ Βιέννης πολλὰς ἐφαρμογὰς χάρις τῇ περὶ ἧς ὁ λόγος τυπογραφία.

Τυπογράφοι δὲ διάσημοι ὑπῆρξαν οἱ ἐξῆς. Οἱ Ἄλδοι, ἀκμάσαντες κατὰ τὸν ΙΔ' καὶ ΙΕ' αἰῶνα, ὧν ὁ ἀρχηγὸς Ἄλδος Μανούκης ἐθεμελίωσεν ἐν Βενετία τυπογραφίαν, σκοπὸν ἔχουσαν τὴν τύπωσιν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς ἀρχαιότητος. Τὸ σημεῖον τῆς τυπογραφίας τοῦ Ἄλδου ἦτο δεξιῶν πεπλεγμένος περὶ ἀγκυραν. Οἱ Ἄλδοι ἐπροστατεύθησαν ὑπὸ τῶν Παπῶν καὶ συνέταξαν οἱ ἴδιοι σοφὰ συγγράμματα.

Μετὰ τοὺς Ἄλδους ἔρχονται οἱ Ἑλζεβίροι, Ὁλλανδοὶ τυπογράφοι, ἀκμάσαντες κατὰ τὸν ΙΣΤ' καὶ ΙΖ' αἰῶνα. Εἰς τὸν Μπονεβαντούραν Ἑλζεβίρον, τυπογράφον τοῦ Βαταβικοῦ Λουγδούνου καὶ εἰς Ἀβραὰμ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, χρεωστοῦνται τὰ τυπογραφικὰ ἀριστουργήματα, τὰ δοξάσαντα τὸ ὄνομα αὐτῶν καὶ διακρινόμενα ἐπὶ τῇ καθαριότητι καὶ φιλοκαλίᾳ.

Ἐν Γαλλίᾳ οἱ Διδότοι συνέταξαν καὶ αὐτοὶ οὐκ ὀλίγον εἰς τὰς προόδους τῆς τυπογραφίας. Ὁ Φραγκίσκος Διδότος, τελευτήσας τῷ 1804, ἔχουσε θαυμασίους τύπους χαρακτήρων καὶ ἐδημοσίευσεν ἀξιολόγους ἐκδόσεις. Τοῦτ' αὐτὸ ἔπραξε καὶ ὁ υἱὸς του Φιρμίνος.

Ἀνσπέρομεν πρὸς τοῦτοις τὸν Βασκερβίλον, περίφημον Ἄγγλον τυπογράφον, τελευτήσαντα τῷ 1775, ὅστις ὑπῆρξεν ὁ σχεδιαστὴς, ὁ χαρακτὴρ καὶ ὁ χύτης συγχρόνως τῶν χαρακτήρων, οὗς μετεχειρίζετο.

Καὶ ταῦτα ὡς πρὸς τὰ τυπογραφεῖα καὶ τοὺς τυπογράφους. Νῦν δὲ ὀλίγα τινα περὶ τῆς τέχνης.

Ἡ διὰ κινητῶν χαρακτήρων τύπωσις γίνεται διὰ χωριστῶν κινητῶν ψηφίων, ἐνομένων οὕτως, ὥστε νὰ σχηματισθῶσι διαδοχικῶς λέξεις, στίχοι, σελίδες.

Ἡ ὕλη τῶν χαρακτήρων τούτων εἶναι κράμα ἐξ 80 μερῶν μολύβδου καὶ 20 στίμμεος· τὸ τελευταῖον μέταλλον προστιθέμενον εἰς τὸν μολύβδον παρέχει αὐτῷ ἱκανὴν στερεότητα.

Παράγονται δὲ οἱ χαρακτῆρες χυνομένου τοῦ κεχωνευμένου κράματος εἰς τύπον σχηματίζοντα εἶδος ἐπιμήκους σωληνίσκου· ἐν τῷ μυχῷ τοῦ σωλήνος τούτου τίθεται μήτρα ἀναπαράγουσα πιστῶς τὸ ὑποτύπως κεχαραγμένον γράμμα ὑπὸ τοῦ χαρακτοῦ τῶν χαρακτήρων, ὅστις ἐσχεδιάσατε πρὶν χαλύβδινον τὸν ἀρχικὸν τύπον τοῦ γράμματος. Δι' ἐνός μόνου ἀρχικοῦ χαλυβδίνου τύπου παράγονται πάμπολλαι μῆτραι, αἵτινες τιθέμεναι εἰς τὸν μυχὸν τοῦ σωλήνος δύναται νὰ δώσῃσι τῷ στοιχειοχύτῃ μέγαν στοιχείων ἀριθμὸν.

Τὸ παρεσκευασμένον ὑπὸ τοῦ χύτου γράμμα συνίσταται ἐκ δύο μερῶν. 1ον· ἐκ τοῦ γράμματος καὶ 2ον· ἐκ κορμοῦ πεπλευσμένου, ἐφ' οὗ τὸ γράμμα στηρίζεται.

Τὰ στοιχεῖα παραδίδονται εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ τυπογραφείου, αἵτινες διανεμοῦσιν αὐτὰ εἰς τὰς θήκας τῶν κασσῶν.

Ὁ στοιχειοθέτης δύναται νὰ λάβῃ στοιχειοθετῶν 10,000 γράμματα καθ' ἑκάστην. Ὑπολογίζεται δὲ ὅτι κατὰ τὰς 300 τοῦ ἔτους ἐργασίμους ἡμέρας ἢ δεξιά τοῦ στοιχειοθέτου διατρεχεῖ κατὰ μέσον ὄρον 1,300 λεύγας!

Τελευτῶντες λέγομεν ὅτι ἡ τυπογραφία ὑπῆρξε μία τῶν σωτηριωδεστέρων ἀνακαλύψεων τῆς ἀνθρωποτητος, τὸ δ' ὄνομα τοῦ Γουτεμβέργιου περιεβλήθη μνήμην ἀγήρω. Κ...

Ἡ ΤΗΣ ΕΚΑΙΚΗΣΕΩΣ ΑΓΑΛΛΙΑΣΙΣ.

Διήγημα
(Συνέχεια.)

— Κανένα ;... κανένα ;... Ἀκούσατε Μαρία. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν σὰς ζητῶ πλειότερον... Γινώσκω ὅτι ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀκόμη ἄξιος ὑμῶν... Νομίζετε ὅτι δὲν γινώσκω τὸν ἑαυτὸν μου ;... Εἶμαι μὴδὲν ἐνώπιόν σας... Σαῖς εἶθε πλουσία... ὠραία... Ἄλλ' αἰσθάνομαι τὸ θάρρος νὰ γίνω δι' ὑμᾶς ὅτι δὲν εἶμαι νῦν... Ὁ πατὴρ μου βλέπων ὅτι ὑποφέρω ἕνεκα τοῦ ἐρωτῆσός σας ἀπετάθη πρὸς τὸν πατέρα σας. Ὁ πατὴρ σας διὰ τῆς ἀπαντήσεώς του ἔδωκε αὐτῷ νὰ ἐπινοήσῃ — ὅπως πράγματι ἔχει, καὶ ὅπως καὶ ὠμολογῶ — ὅτι διὰ ὑμᾶς πᾶς ἄλλος σύζυγος εἶναι προτιμώτερος τοῦ

πτωχοῦ Μίλου, τῆς Σαύρας... Ὁ πατὴρ μου ἐνόμιζεν ὅτι θὰ μοὶ σέβση πᾶσαν ἐλπίδα ἐπαναλαμβάνων μοὶ τοὺς λόγους τοῦ πατρός σας. Εἶδα ὅτι ὁ πατὴρ σας εἶχε δίκαιον· ἀλλ' εἶπον κατ' ἑμαυτὸν — πρέπει νὰ γίνω τοιοῦτος, ὥστε νὰ καταστῶ ἄδικος· ἢ παρὰ τοῦ πατρός τῆς Μαρίας ἀρνήσις τῆς μετὰ τῆς θυγατρὸς του συζεύξεώς μου. Ἐποῦσα νὰ σὰς βλέπω, διότι δὲν ἤθελον νὰ σὰς ἐξηγήσω ἀκόμη τὸ ἀπόκρυφον τῆς καρδίας μου, ἐφοβούμην δὲ μὴ συνομιλῶν μετ' ὑμῶν διαφύγη λέξις τις ἀκουσίως μου τὸ ἔρνος τῶν ὀδόντων μου. Διηνεκῶς λοιπὸν ἐκεκτόμην πῶς νὰ γίνω ἄξιος ὑμῶν. Νέοι τινα· ετοιμάζονται νὰ διέλθωσι τὰς Ἀλπεὶς ἀπερχόμενοι πρὸς εὑρεσιν ἐργασίας. Ἀπερίσιστος ἔλοιπὸν νὰ τοὺς ἀκολουθῆσω... ὦ! βεβαίως εἶναι λυπηρὸν νὰ ἐγκαταλείψω τὸν πατέρα μου, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ πράξω ἄλλως... Χάριν ὑμῶν, Μαρία, ὅπως δυνηθῶ νὰ σὰς ἀποκτήσω, καὶ τί δὲν θὰ ἐθυσίαζον ἐν τῷ κόσμῳ ;... Σὰς εἶπον πρὸ μικροῦ ὅτι πρόκειται νὰ σὰς ἀποχαιρετήσω, καὶ ὅτι ἴσως τὸ χωρίον μας ἐγκαταλείπω διὰ παντός... Καὶ τοῦτο ἀναμφηρίτως θὰ συμβῆ, Μαρία, ἂν δὲν νικήσω τὰς καταδρομὰς τῆς τύχης. Ἄβριον ἀναχωρῶ. Ἐγκαταλείπω τὸν πατέρα μου, τὴν γενέθλιον γῆν μου... καὶ ὑμᾶς... καὶ ἂν δὲν ἔκατορθώσω νὰ ἐπανέλθω ὑπερήφανος διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μου, δὲν θὰ ἐπανέδω πλέον ὅτι μοὶ εἶναι ἀγαπητὸν... Ἄλλ' ὅπως ἐπιτύχω, ἔχω ἀνάγκην οὐ μόνον νὰ σὰς συλλογίζομαι ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ νὰ τρέψω μίαν τινα ἐλπίδα... Ἡ ἐλπίς θὰ καθίστα ἐλαφρὰν πᾶσαν ἐπιμοχθον ἐργασίαν μου καὶ θὰ μοὶ εἶδε δύναμιν εἰς πᾶσαν θυσίαν. Τώρα καλῶς ἐνοεῖτε, Μαρία, πόσον θὰ ἦτο σκληρὸν, ἐν μετὰ τὴν ἐργασίαν μου καὶ τοὺς πολλοὺς μου μόχθους ἐπὶ ἔτη, καὶ ἔτη πολλὰ, ἐπιστρέψω, σὰς εἶδεπον εἰς τὰς ἀγκάλας ἄλλου. Ἀχ! Μαρία, τοῦτο δὲν θὰ τὸ ὑπέρονον!

Ἐστὴ ἐπὶ μικρὸν ἐν σιγῇ, τιέζων τὸ στῆθος

Ο ΥΠΟΧΘΟΝΙΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

—0—

Ἐν τῇ ἀπεράντῳ ἐκείνῃ τοῦ Λονδίνου πόλει, ἐν τῇ πόλει τῶν 3 περίπου ἑκατομμυρίων κατοίκων, ἐν τῇ πόλει τῆς πυρετώδους κινήσεως καὶ ζωῆς, δὲν ἤρουν αἱ χιλιάδες ἀμαξῶν παντός εἶδους, ἀλλ' ἐπόθησαν καὶ ὑποχθόνιον σιδηρόδρομον διατιτραίνοντα τὰ σπλάχνα τῆς πόλεως καὶ διερχόμενον ὑπὸ τὰς πολυανθρωποτέρας ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου. Ἡ ἰδέα αὕτη κατ' ἀρχὰς ἐφάνη παράδοξος καὶ εἰς αὐτοὺς ἔτι τοὺς Ἄγγλους, οἵτινες εἰσὶν ἐξωκειομένοι πρὸς τὰς ἐκτάκτους καὶ γιγαντιαίας ἐπιχειρήσεις. Κεφαλαιοῦχοι καὶ μηχανικοὶ ὁμοῦ δὲν κατεβλήθησαν ὑπὸ τῶν σαρκασμῶν τοῦ κοινοῦ. Τῇ 9 Ἰανουαρίου 1863 ἠνοίχθη ἡ πρώτη ἀρτηρία τῆς μοναδικῆς ταύτης σιδηρᾶς ὁδοῦ, ἣτις εἶναι ἐν εἶδος tunnel ἢ ὑπονόμου, λαβούσης τὸ ὑπερήφανον ὄνομα «Σιδηρόδρομος τῆς μητροπόλεως» (metropolitan railway). Τὸ πρᾶγμα προὔξενησε πάραυτα καὶ πανταχοῦ αἰσθησὶν καὶ πάντες ἀνεγνώρισαν τὴν χρησιμότητα ἔργου τοιοῦτου. Αἱ ἐργασίαι τότε ἐξηκολούθησαν, καὶ σήμερον αἱ ὑποχθόνιοι ἀμαξοστοιχίαι συναγωνίζονται ἐπιτυχῶς μετὰ τὰ omnibus τῆς ὁδοῦ.

Ἡ σιδηρὰ αὕτη ὁδὸς ἔχει περιφέρειαν 4 ἀγγλικῶν μιλίων καὶ διατρέχεται ἐν 25 λεπτοῖς τῆς ὥρας. Ἐστοίχισε δὲ 1, 300,000 λίρας, ἧτοι 32 1)2 ἑκατομμυρίων καὶ τοῦτο διὰ τὰς δυσκολίας αἱς παρουσίαζε τὸ ἔργον, ἕνεκα ἀπεράν-

του δικτύου σωλήνων ὑδραγωγίων καὶ ἀποπμάτων ἐπισκομμένων ὑπὸ τὰς ὁδοὺς.

Αἱ ἀμαξοστοιχίαι τοῦ σιδηροδρόμου τούτου διαιροῦνται εἰς δύο. Εἰς κατ' εὐθείαν, ἀναχωρούσας ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, καὶ εἰς τακτικὰς, ἐγγιζούσας εἰς πολλοὺς σταθμούς, ἔχουσι Α' Β' καὶ Γ'. θέσιν καὶ εἰς πάντα σταθμὸν λαμβάνουσιν ἀέρα ἔξωθεν. Φωτίζονται ἀενάως δι' ἀερίου φερομένου ἀνωθεν τῶν ἀμαξῶν διὰ νέου εἰδικοῦ συστήματος ἐκ πλίνθων, εἰς τρόπον ὥστε κίνδυνος ἀσφυξίας δὲν ὑφίσταται, ἢ δ' ὑπηρεσία των εἶναι ἀκριβῆς καὶ τακτικῶς παντός ἄλλου σιδηροδρόμου.

Ὁ ναῦλος τῆς μεγαλητέρας ἀποστάσεως εἶναι 6 πένναι, ὁ τῆς μικροτέρας δὲ 2, ἧτοι ἀπὸ 36—12 ἑκατοστά τοῦ φράγκου. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι αἱ 6 πένναι πληρόνονται εἰς τὴν Α'. θέσιν. Ἡ πρώτη ἀμαξοστοιχία ἀναχωρεῖ τὴν 7ην ὥραν Π. Μ. χάριν τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

Νῦν γίνεται σκέψις νὰ ἐνώσῃσι τὴν γραμμὴν ταύτην μετὰ τὴν τοῦ ἐξωτερικοῦ Ἰόστε θὰ δυνάμεθα νὰ λαμβάνωμεν εἰσητήριον ἐκ Παρισίων, φέρ' εἰπεῖν, διὰ Λονδίνον, ὁ δὲ ὄν δεῖνα, ἀριθμὸν δεῖνα.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΠΕΤΡΑΡΧΟΥ.

—0—

Ὁ πατὴρ τοῦ Πετράρχου, πρὸθεν ὅπως οὐκ εἶχε τοῦ ἐπιδοθῆ εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Νομικῆς, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς Βιζωνίαν πρὸς τοῦτο Μαθῶν ὅμως ὅτι ἀντὶ κωδίκων καὶ δ' αὐτῶν, ἀνεγνώσκωκε τὰ συγγράμματα τοῦ Κικέρωνος, τοῦ Βιργιλίου καὶ ἄλλων λατίνων ποιητῶν, ἐσπευσεν ἀπροσδοκῆτως πρὸς τὸν υἱὸν του. Ὁ Πε-

τράρχης, ὅστις εἶδε παρὰ προσδοκίαν τὸν πᾶν τῆρα του καὶ ἐνόησε τὸν σκοπὸν τοῦ ἀπρομελετήτου τούτου ταξιδίου, ἀπέκρυψε τοὺς ποιητάς, οὓς ἀνεγνώσκωκε. Ὁ πατὴρ του ὁμοῦ, ἐρευνησας, ἀεὶρεν αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπυρόληθεν. Ὁ Πετράρχης ἐπέδοθη εἰς δάκρυα καὶ ἐκλαυσε τόσῳ πικρῶς, ὥστε νὰ ἦτον αὐτὸς ὁ περιπολούμενος καὶ οὐκ τὰ συγγράμματα, ἅπερ εὐκόλως θὰ ἠδύναντο νὰ ἀποκτηθῶσι καὶ αὐτῶν. Ὁ πατὴρ συγκινηθεὶς ἐπὶ τοῖς κλαυθμοῖς τοῦ υἱοῦ του, ἤσπασεν ἀπὸ τοῦ πυρὸς δύο ἡμίκανστα βιβλία, ὧν τὸ ἓν ἦτο ὁ Βιργίλιος, τὸ δὲ ὁ Κικέρων καὶ εἶπε πρὸς τὸν υἱὸν του

— Λάβε. Κίνοι αὐτὸς ὁ Βιργίλιος. Δύνασαι κάποτε ν' ἀναγινώσκῃς αὐτὸν πρὸς ψυχαγωγίαν. Λάβε καὶ τοῦτο. Εἶναι ὁ Κικέρων σὲ χρῆσιμῶν διὰ τὴν σπουδὴν τῆς Νομικῆς. Ταῦτα σὲ ἀρκούσι.

Τὸ ἀνωτέρω ἀνεκδοτὸν ἐδωκεν ἀφορμὴν ὅπως ὁ Νεαπολιτανὸς ζωγράφος Ἰωσ. Βισκέττος κατεσκευάσῃ λαμπρὰν εἰκόνα παριστώσαν αὐτό.

Ὁ Πετράρχης ἦτο τόσῳ ἀφοσιωμένος εἰς τὴν σπουδὴν καὶ τόσῳ πολὺ εἰργάζετο πρὸς ἀποπεράτωσιν τοῦ ποιήματός του τοῦ ἐπιγραφομένου Ἄφρικῆ, ὥστε ὁ Φίλ. Καθκόλες, ἐπίσκοπος τοῦ Καβαίων, εἰλικρινῆς φίλος αὐτοῦ, ἐροθήθη μὴ οἱ ὑπερβολικῶς μόνον βλάψωσι τὴν υἰείαν του. Διὸ ἡμέραν τινα, μεταβὰς πρὸς τὴν ποιητῆν, τῷ ἐζήτησε τὴν κλειδα ἑρμαρίου τινός. Ὁ Πετράρχης, ἀγνοῶν πρὸς τί τῷ ἐζήτηται αὐτὴν, τῷ προσέφερε μίαν. Τότε ὁ Καθκόλες λαβὼν πάντα τὰ βιβλία καὶ χειρόγραφα τοῦ Πετράρχου, ἐπέκλεισεν αὐτὰ εἰς τὸ ἑρμάριον, λέγων αὐτῷ,

— Ἀπαιτῶ ὅπως ἐστὶ 10 ἡμέρας, μὴ γράψῃς, οὐδ' ἀναγνώσῃς.

Ὁ Πετράρχης ἠναγκάσθη νὰ ὑπακούσῃ, ἀλλὰ τὴν πρώτην τῆς ἀνεργείας ἡμέραν ἐνόμισεν ἃ τελευτάτου τὴν δευτέραν ἠσθάνθη κεφαλ-

γαίνῃ τὴν τρίτην δὲ περὶ τὸν! Ὁ ἐπίσκοπος ἠναγκάσθη ἐκὼν ἄκων νὰ ἀποδώσῃ αὐτῷ τὴν κλειδα τοῦ ἑρμαρίου καὶ οὐ, αὐτῇ τὴν υἰείαν, τὴν γαλήνην καὶ τὴν χρᾶν.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Εὐφύικι. — Τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ποικίλων ἀφορᾶ τὴν ἡμετέραν «Ἀνατολὴν». Κύριός τις ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ μᾶς ἐπέστρεψε τὸ Α'. φυλλάδιον μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἰπαράδεικτον». Δὲν ἐσημείωσεν ἡμῶς οὔτε τὸ ὄνομά του, οὔτε τὸν τόπον τῆς διαμονῆς του. Ἐπέστρεψε δ' ἡμῖν νὰ προφητεύσωμεν, ὅπως διαγράψωμεν αὐτὸν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν συνδρομητῶν!! Περιμένομεν νὰ μᾶς ἐπιστρέψῃ ὁ ρηθεὶς τὸ Β'. φυλλάδιον, ὅπως ἀαυλύσωμεν τὸν ὄξυνοῦστατον τοῦτον Ἕλληνα. Ἐπερὸς τις ἐπέγραψεν εἰς τὴν ταῖναι ἑτέρου φυλλαδίου «Πρὸς τὸν κ. Παναγ. Καζώτην. Ἐπιστρέφεται, διότι ὡς ἐκ τῆς πολλῆς ἐργασίας δὲν δύναμαι νὰ ἀναγινώσκω». Τοῦτον τὸν δικαιοῦμεν πληρέστατα, διότι εἶναι φιλαλήθης. Ἀπόδειξιν παρέσχεν ἡμῖν διττὴν τοῦ ὅτι δὲν ἀναγινώσκει. Α'. διότι δὲ εἶδε τὸ ὄνομά μας ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τοῦ περιοδικοῦ καὶ Β'. διότι ἠγνόει ὅτι ὁ Καζώτης δὲν ζῆ πλέον δυστυχῶς πρὸ 2 1)2 ἐτῶν, ἐνῶ πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες ἀνήγγειλον τὸν θάνατόν του. Τρίτος τις τέλος, θέλων νὰ δεῖξῃ γλωσσομάθειαν ἐπέγραψεν αὐτὸ ἰταλιστὶ «intrio al patrone, alexandria»!

Ψήφισμα χρησιμώτατον — Πρὸ ἐνός καὶ ἐπέκεινα αἰῶνος, ἧτοι κατὰ τὸ 1770, ἡ Βουλὴ τῶν Παρισίων ἐψήφισε τὴν ἐξῆς ἀπόφασιν. «Οἱ ἀκόποτε γυνὴ συνέληθῃ εἰς γάμον μεθ' ἐνός ὑπὸ κῆρος τῆς Αὐτοῦ χριστιανικῆς Μεγαλειότητος, μεταχειρισθεῖσα πρὸς τοῦτο τεχνάσματα, οἷον

Ἰσιδα. Ἡ ἐξουσία της δὲν εἶναι ἀξιοκαταφρόνητος. Βασιλεῖς πράγματι ἐπὶ 3 ἢ 4,000 ψωμοζητῶν, ὀδοντοίατρῶν, ταχυδακτυλογραφῶν, μάντεων, βαλαντιοτόμων, καὶ παντὸς εἴδους ἀγυρτῶν, οἵτινες ὑπακούουσιν αὐτῇ τυφλοῖς, δμασιν. Ἦθελον οὗτοι δολοφονήσαι πάντα ἄνθρωπον, ἅμα ὡς ἤθελον λῆθει τὴν διαταγὴν παρὰ τῆς Μαβὲλ Γρεῦ.

Ἡ Μαβὲλ Γρεῦ εἶναι ἡ διασημοτέρα μάντις τοῦ ἠνωμένου βασιλείου. Ἀντὶ 2 σελληνῶν σοὶ λέγει τὸ παρελθόν σου καὶ ἀντὶ τριῶν σοὶ ἀναγγέλλει τὸ μέλλον. Ὁ νέος, δὲ, ἐυμφεῦθη, καλεῖται Μίδλετων' ἀήκει εἰς ἀρίστην οἰκογένειαν καὶ ἔχει μεγάλην περιουσίαν. Ὁλ καταστῆ ἄρ' ἀ γέ υἱὸς τῶν Φραῶ καὶ βασιλεὺς τῶν Ἀθιγγάνων; Τὸ ἀγνοοῦμεν, διότι δὲν ἀνέγνωμεν τοῦ δρους τοῦ προικοσυμφώνου του. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι, κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν γάμων του πάντες οἱ Ἀθιγγανοὶ τῶν τριῶν βασιλείων ἐώρτασαν ἐνθουσιῶδως.

ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.

—ο—

Γυνὴ ἄνευ αἰδοῦς εἶναι φαγητὸν ἄνευ ἄλατος.

—

Μὴ γνωστοποιεῖς τὰς ἐχθρας σου οὔτε εἰς τὸν ἐχθρόν σου, οὔτε εἰς τὸν φθονοῦντά σε.

Τὸν ἀγοράζοντα ἄρτον ἐν πίστει, συμπόνει. Τὸν ἀγοράζοντα χρέας ἐπὶ πιστώσει, ράβδιζε.

Ὁ ἔχων φίλους πολλοὺς, ἔχει πολλοὺς πιστωτάς.

Κάλλιον εἰς καλὸς βασιλεὺς παρὰ μία ἄφθονος βροχὴ διὰ τὰ σπαρτά.

Κάλλιον κακὸς τις λέων ἢ κακὸς βασιλεὺς.

Ἄλλὰ κάλλιον εἰς κακὸς βασιλεὺς παρὰ μία ἀδελφομαχία ἐν τῇ πόλει.

Προτιμώτερον νὰ λακτίζωμεν διὰ τῶν ποδῶν ἢ διὰ τῆς γλώσσης.

Προτιμητέος συμβιβασμὸς ἐπιζήμιος δίκης ἀτελευτήτου.

Ὁ πόλεμος γεννᾷ τοὺς κλέπτας ἢ εἰρήνην τοὺς κρεμᾷ.

Εἰς καλὸν ἄνθρωπον ἀρκεῖ ὀλίγος νοῦς· εἰς ἄνθρωπον κακὸν δὲν ἀρκεῖ οὔτε ἡ μεγαλοφυΐα.

ΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰς τὸν θάνατον

τοῦ

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΒΑΛΔΩΡΙΤΟΥ

Μαυροφορέτου Παρνασέ! ... Πουλιά χαμοπεπᾶτε,

Ἔρμο ἀφῆτε τὸ κλαρί

Καὶ με φωνὴ λυπητερῇ

Εἰς τάφον κελαιδάτε.

Αὐτὴ τοῦ πρέπει μουσική!... καὶ ἓνα θεῖο ἄσμα

Νᾶναι στεφάνι του στερνό,

Γῆ νὰ αἰνῆ καὶ οὐρανὸ

Ἄν καὶ νεκρὸν τὸ πλᾶσμα.

Αἱ Μοῦσαι καὶ αἱ χάριτες τριγύρω του ἄς ὀράμουν,

Αὐταὶ με ἄστρα καὶ ἰτιές

Μ' εὖσσμα ρόδα καὶ μυρτιές

Τὸ σάβανον ἄς κάμουν.

Κι' ἀφῆτε τὴν ἐλευθερίαν αὐτὸν νὰ σαβανώσῃ...

Καὶ με τ' ἀθάνατο φιλι

Ὅλ' ἢ Ἑλλάς τὸν προσφιλεῖ

Υἱὸν της νὰ μυρώσῃ.

Ἀγγέλων ἄς ἠχολογῆ ἡ Θεία μελωδία.

Σ' αὐτὴν τὸ πνεῦμα θ' ἀφεθῆ

Καὶ τ' οὐρανοῦ θὰ τὸ δεχθῆ

Ἡ νέα Ἀρμονία.

Ἐν Ληξουρίῳ τῇ 25 Ἰουνίου 1879.

Σ...

Εἰς τὸν ἴδιον

Μοῦσα, γιατί' εἶσαι σκυθρωπὴ, ὠχρὴ καὶ λυπημένη;
Μὲ δακρυσμένους ὀφθαλμοὺς, καὶ με θωριὰ σθυμένη;
Ἐστὸ πρόσωπό σου φαίνεται, ποῦ τοῦ θανάτου μοιάζει
θλίφι, λαχτάρα φοβερῇ, βαρεῖαν νὰ σὲ σκεπάζῃ.
καὶ ἔστὴ λυμένη κόμη σου ἡ δάφνη δὲν ἀνθίζει,
οὔτε τὸ ρόδο τῆς αὐγῆς τὸ μέτωπο στολίζει.
Γιατί;—ἄχ! πέες μου τὸ γιατί!—εἰς τὸν καῦμό τὸν τόσον
ἀν ἡμποροῦσα, Μοῦσα μου, παρηγοριά νὰ δώσω

Τὸ δακρυσμένο βλέμμα της ἔστον οὐρανὸν ὑψώνει,
καὶ τρέμοντας, τὸ χέρι της εἰς τὴν καρδιὰ πιθώνει
Ἄφωνα μένει, ἀκίνητη ἀναστενάζει, κλαίει,
ἀπαρηγόρητα θρηνεῖ, καὶ μοναχὴ της λείπει.
ἀπέθανε... (κ' ἐσιώπησε τὸ δάκρυ νὰ σφογγίση)
ἀπέθανε! τ' ἀγαπητὸ, γλυκύτατο παιδί μου,
τῶχα καμάρι, καὶ χαρὰ, καὶ δόξα, καὶ τιμὴ μου.

Κλαῦσε, πατρίδα ἄχαρη, καὶ σὺ τῇ συμφορᾷ σου—
ὁ ἐθνικός σου ποιητής—δὲν εἶναι πλιὰ σιμά σου
τ' ἀηδόνι τὸ περίφημο, 'ποῦ γλυκοκελαϊδοῦσε,
καὶ τὸ λαμπρό του λαλητὸ, κάθε ψυχὴ ἐγροικοῦσε
μὲ πόθο μ' ἀναγάλλισι νὰ σβύνη τ' ἄγρια πάθη,
ν' ἀνάβη αἰσθήματα ὑψηλὰ εἰς τῆς καρδιάς τὰ βάθη,
ἐπέταξε, ὀιμένανε, ἐπέταξε καὶ πάει
'στὸ περιβόλι τοῦ Θεοῦ γλυκὰ νὰ κελαϊδᾷ

εἶπε καὶ παύει παρευθὺς, ἀργοπατῶντας φθάνει,
κρατῶντας εἰς τὸ χέρι τῆς ἀμάραντο στεφάνι,
εἰς τάφον ἔρημον, κ' εὐθὺς 'στὸ μνήμα γονατίζει,
μὲ τὸ στεφάνι 'ποῦ βαστᾷ καὶ μ' ἄνθη τὸ στολίζει

ἐνδοξο μνήμα 'ποῦ κρατεῖς μέσα βαθεῖα κρυμμένον
τοῦ ἔθνους μας τὸν ποιητῆ, νὰ ἦσαι εὐλογημένον.
δάφνη 'περήφανη, λαμπρὴ 'στὸ μνήμα θὰ βλαστήσῃ,
κ' ὅσο ὑπάρχουνε θνητοὶ, ἀθάνατη θὰ ζήσῃ.

Κεφαλληνία 11 Αὐγούστου 1879.

Κ. Τ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗΣ.

ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ Α'. φυλλαδίῳ αἰνίγματος
Τάσος—'Ασος.

Λύσις τοῦ προβλήματος
90 1/2

Λύσις τῆς κλειδός.

Εἴκοσιν αἰῶνας ὄλους
ἀνεγείρεσο, ὦ στήλη,
κ' εὐγενὲς τὸ μέτωπόν σου
εἰς τὰ σύννεφα ὑψοῦτο,
ἀλλ' ἰδοῦσα τὸ πᾶν ὅτι
κύκλω σου ἐταπεινοῦτο,
ὡς εἰς τραυματίας γίγας
ἔπεσες καὶ σὺ ὀργίλη.

ΑΙΝΙΓΜΑ Β'.

Εἶμαί τι μέγα, ὑψηλόν,
Θεσπέσιον, ὠραῖον.
'Ακέφαλον δ' ἐλάττωμα
'Αποστροφὴν ἐμπνέον.

ΓΡΙΦΟΣ.

Ὁς $\frac{1}{2}$ ς Μ Π ει